

за шест червилце. *Д. 78, 11—12. 14.* Та що ли да ти харижа? Дали отъ бѣли грошове, Или отъ жлти жлтици? *М. 118.* Ей вѣ млади юнаци! Харамъ да ви ъ улефе По двесте, триста гроше'и, Кога съ найме девойка, Семъ да ве камень патфарлитъ. *ib. 202.* И не гледай дрехи, ако мома има, Обещи и венци. шити ракаве; Това все не струва салъ неколко гроши. *ib. 328.* Откуни мене, браке-ле! Ясъ не сумъ скъпо ценето, За двесте триста гроше'и. *ib. 512.* Жены-тѣ даяватъ отроче-то: коя съсъ жлтиче, коя съсъ грошче или старо рупче. *Ч. 4. Не грошъ а четыресетъ пары (насмѣшка надъ пустымъ разговоромъ, ибо грошъ=40 парамъ).* *ib. 193.* И такъ. малко-по-малко той раздаде свои-ти грошовци то одному, то другому. *З. 65.* Конь-тъ ми са помина, и ние нѣмаме нито червенъ грошъ да си купиме други. *ib. 97.* Азъ познавамъ такавъ единъ екминъ, който е спечѣлилъ за три години цѣли сто хилѣди грошовци! *ib. 113.* Баща ти та вика да ти даде ново гроше". *ib. 163.* (*На доскалтъ*) пари чърни грошове 1000 и на къща по крина жито, по 5 оки вино. *Зк. 28. (Сарафине)* чикалъ да роди паръ-тъ грошъ. *Л. Д. 1869 р. 156.* Картагенцы-тѣ да заплатятъ на Римляне-тѣ 10000 таланта (около 10 милиона рубли или 240 милионы грошеве). *Г. 110.* 50 лиры той трѣбва или да брои или да прѣпише темесюка за напрѣдъ въ грошеве. *ib. 179—180.* Въпросъ-тъ ще ни донесе и по-учены владыцы и достойны священники па и съ торбы грошеве, та ние само да съдимъ и да гледамы. *ib. 223.* Мжчимъ ся, треперамъ па все пакъ не можемъ да направимъ повече нѣто освѣнь „гроши на золъ". *ib. 233.* Ние правимъ гроша на золъ. *ib. 1870 р. 186. Ср. сл. чекмедже.*

Грубянь с. м. грубый человекъ. **Грубянскы** нар.: Всаки грубянск' отъ неж (*серебренихъ чашъ*) лотѣше. *Гл. 60.*

Грубъ гл. дл. ущерблию, порчу, искажаю (*употребленный въ формѣ отрицательнаго существительнаго* грубленіе *Іоанномъ экс. Бол. для передачи греч. μέισσις: растинисъ же и грублениисъ αἰσχρίν τε καὶ μέισσιν.* См. *Опис. синаод. библи. II, 2, 303*): Лицето да си погрубишъ, Коса-та да си посмолишъ, Така ти до'й си въ манастиръ". И тогай стана Патрона, Та си посмоли коса-та. Кога си лице грубеше, Жешки каменя падве'а. *М. 52.* На рамо му ниле соколово; Лице грубитъ, ниле да го ранитъ, Очи точитъ, да го вода понтъ. *ib. 239.* Мжлчи ми, мжлчи девойко! Немой расипи църни-те очи, Немой си груби бело-то лице! *ib. 606.* На рака мѣ ниле соколово, Лице гъзби та га рана рани, Солзе рони та га вода пон. *В. 354.*

Груда с. ж. глыба, кочка. **Грудка** **Грудче** ум. глыбка: До-
Учен. Заг., Богг. сл.